

[Forsvarsministeren.]

som jeg må indrømme jeg har stærkt i kikkerten: det har betydet, at man har fået ca. 20.000 m² areal gjort disponibelt til kontorformål, og det har igen betydet, at mine forgængere og jeg, når vi har skullet forvalte forsvarets penge, har kunnet opsigte ret dyre lejemaal rundt omkring.

Men når nu spørgsmålet er stillet, må man naturligvis spørge sig selv: er der nogen relevans i det, og hvordan er det med behovet? Nu forstod jeg, at fru Lene Bro med fritidshuse tænkte på, at man skal dyrke sin hobby og i øvrigt have fælles virksomhed med andre i bydelen dér. Selv har jeg et indtryk af, at behovet for lokaler er størst, når det drejer sig om børne- og ungdomsinstitutioner; og derfor var noget af det første, jeg gjorde, at tage kontakt med Københavns kommune for at høre, hvordan det lå med behovet her. Jeg fik at vide, at man arbejder efter en meget nøje planlægning; man har delt kommunen ind i forskellige områder efter en ganske bestemt prioritet, og deraf fremgår det, at man for det område, hvori kastellet er placeret, ikke har nogen planer om at gå i gang med noget. Det, man har udtrykt ønske om, er det mere udendørs, arealer uden for voldene, og her har vi straks kunnet give lidt af et svar ved at sige, at der er forhandlinger i gang imellem forsvarret og lokalrådet i den indre by om udnyttelsen af Rosenborg eksercerplads.

Jeg håber, at fru Lene Bro vil give mig ret i, at den rigtige rækkefølge, når man skal vurdere disse ting, må være for det første, at et behov påvises, og at man gør sig klart, af hvor stort omfang behovet i så fald vil være, og for det andet, at vi så diskuterer det. Fra Københavns kommune, der vel er den nærmeste til at komme til os om dette spørgsmål, har vi intet hørt.

Lene Bro: Jeg takker ministeren for den grundige bearbejdelse af mit spørgsmål, der har fundet sted. Jeg er glad for, at ministeren har talt med Københavns kommune, for det har jeg nemlig også. Men det viser sig, at der åbenbart må være en vis kommunikationsvanskelighed inden for kommunen, for da jeg i går talte med kulturborgmesteren, kunne han påvise et behov for i hvert fald udstillingslokaler og lokaler til andre kulturelle formål.

Jeg vil godt bede ministeren om ikke at lægge det helt på hylden. Jeg skal så vende tilbage til sagen og være ministeren behjælpelig med yderligere oplysninger om behovet, og jeg vil også kunne påvise, at der er behov for institutioner inden for det storkøbenhavnske område.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Jeg vil altid være åben for gode argumenter, og når kommunikationen er kommet i orden, kan vi altid vende tilbage til det. Men jeg synes, jeg allerede nu vil sige, at der fra det, vi ved nu, og hen til noget i nærheden af det, fru Lene Bro forestiller sig, er en lang, og jeg kan også godt sige meget trang vej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ulla Worm* til socialministeren:

„Er det foreneligt med børnehavepædagogernes opgave at arrangere diskussioner med børnene i børnehaverne om „socialisme kontra kapitalisme“, „klassekamp og revolution“ og „skal vi rebellere?““

Skriftlig begrundelse.

Af en henvendelse fra nogle børnehavepædagoger i Gladsaxe til kommunalbestyrelsen i Gladsaxe synes det at fremgå, at sådanne diskussioner finder sted i børnehaverne.

Jeg finder det ganske uforvarligt, at børnehavepædagoger giver sig til at drøfte disse emner med børnehavebørn, der overlades i deres varetægt.

Ulla Worm: Frøbel, der jo var fader til vores børnehaver, og som vel også har været toneangivende i hele uddannelsen af børnehavepædagogerne, anså i sin tid, at netop leg, fantasi og skabende virksomhed skulle være opdragelsens grundlag. Jeg synes ikke, at de emner, der er nævnt i mit spørgsmål, sådan rimer med det, der vel egentlig var grundtanken bag børnehaverne.

Det er ikke første gang, jeg har stillet et spørgsmål fra denne talerstol og afæsket socialministeren en udtalelse om betimeligheden af at føre politik ind i vore børneinstitutioner. Forældrene sender vel deres børn i børneinstitutioner af økonomiske eller pædagogiske grunde; jeg tvivler på, at forældrene ønsker, at børnene skal påvirkes i den ene eller den anden politiske retning. Jeg vil